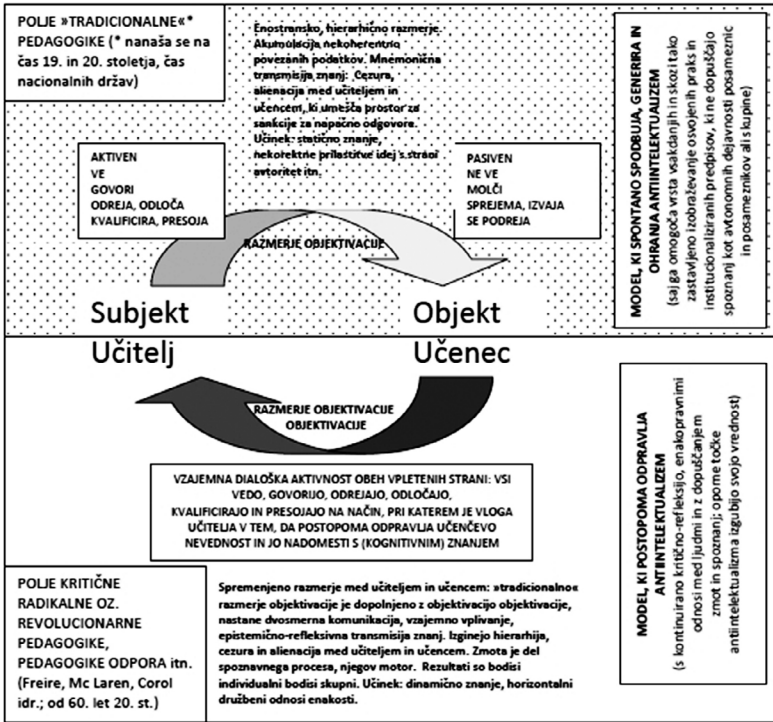

nega habitusa in prenosa ustvarja lažno, površinsko dinamiko osebnih spopadov in obračunavanj, ki prikrivajo precej bolj sistematične in daljnosežnejše okultne politične prakse. Antiintelektualizem seveda ni nevtralna ali obstranska stvar, je tisto grobo in nasilno jedro konformizma tako rekoč v sleherni zastavitvi in projektu, ki preži v zasedi in na izvedbo projekta učinkuje z dvojno cenzuro: na eni strani blokira mišljenje in refleksijo, na drugi pa zaustavlja akcijo (prevedbo spoznanj v prakso), zato ga je mogoče izluščiti in postopno odstraniti iz varnega domicila le z vztrajanjem pri kritično-refleksivnem mišljenju in s sprotno racionalizacijo praks, dejanj in izjav posameznic, posameznikov in skupin (gl. Rotar, 2004b in 2004c).

Slika 8: Antiintelektualni in kritično-refleksivni (intelektualni) dispozitiv skozi razmerje učitelj – učenec (po: Freire 1969 in 1970; Bourdieu 1970, 1984, 1989, 2002; Rancière, 2005; Kramberger, 2009).